PETRUS PICTAVIENSIS. PETRUS COMESTOR

Frankreich, 13. Jh. Seite 172r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

¶ Legit̃ tñ in quibꝰ dã
sacramentariis: stacio
ad scm̃ petrum. xp̃
dicat̃ dñ
bt̃ ꝓpam antiphonã
ad introitũ. h̃ pridia
na reperiuntur ——.

ut: si ob alu
am causã
inuenis
dicat̃ dñ
cat̃ uacan
tes. Indig
nabat̃ aut̃
nudat̃ scariothes: quasi depdto
unguento: cũ posset uendi. ecc.
dedarius. xdari egenis. Et tamen ẽ
alũ indigne ferentes. xdicentes.
ut quid pdicio hec unguenta fac
ta ẽ: Isti quidem: ꝓ̃ pauperibus
dignabant̃. quibꝰ forte: uerbis
uide ꝓtatum erat. Judas ũ ꝓ̃
lucrum. quia fur erat. xloculos
dñ habens: que mittebant̃ porta
bat. i. ñ solum ferebat: h̃ ad porta
bat. habebat enim uxorẽ. xfilios:
sic ẽ ꝓprium ẽ de eo. fiant filij eius
orphani: xuxor eius uidua. xron
g̃. xfilius dabat̃: que furabat̃. Et
aut illi ihc. quid molesti estis huic
mulieri: bonũ est opata ẽ in me.
adsepeliendũ me fecit. q. d. ñ est
pdicio: h̃ officium sepulture. Jobs
aut. sine ullam. ut indie sepultu
re mee seruet illud. ayarcus qui
exponent hec: aut. qd̃ habuit. h̃
fecit: ꝑuenit enim ungere corpus
meũ in sepulturã: Subaudi: po
nendum. q. d. sinit ut faciat mihi:
dum potest: qd̃ uolet facere mortuo.
h̃ ñ poterit. Et forte: ad ꝓsu seo licet
neglient: sic ꝓoccupauit unctio
nem sepulture mulier: tunc dñs
ihc. opus hoc memorand̃ uũq; p
dicaret̃ euãgelium hoc. Et bndr̃
euãgelium hoc. ñ dum enim scripta
euangelia, de maledictõne fic. xlesi
ane aut̃ facto: fione sup asellũ.
ascendebat ihc ierosolimam
xdiscipli eius. Et cum uenisset bech
phage: qui erat uicus sacerdotũ
in latere montis oliueti: misit duos
de discipulis in castellum qd̃ erat

eis erat. i. in uerbis ut adducent
ei asinam xpullum ei. qui erat al
ligatus in uicino. xsiquis eos dicet:
dicent: dñs his opus hic. asina h̃:
credit̃ fuisse cõmunis pauperibus. qu
ꝓ̃a iumenta nõ habebant. cũq;
quis in ea operatus fuerat: pabuli
dabat ei. xpullo. qui parit̃ ad opa
cõmuna mittebat̃. ñ dum enim quisq̃m
ascenderat eum. Et ob ei ira cõmune
obsequiũ: quidã eam dictam: sub
iugalem putant. qi oium dñõ ex
positam. Si grecum nomẽ ẽ. asina
enim latine: gree dr̃ subiugal. eiu
trunq; nomẽ: ob eandem causã. insti
tuit̃ ẽ. hoc enim iumentũ ꝓprie inse
dit homo. a asedendo: asina dicit̃
xgree: subiugalem. hi duo missi:
crediunt̃ fuisse: petr̃. xphilipꝰ. ad
significand̃: qa ipi ꝓprium adduxe
runt genti ad ihm. petr̃. cornelium
xdomũ eius. philipus: samariã.
Jn hoc tamen Et tamen in actibꝰ apl̃or
dũ ascẽdẽt legit̃ philipꝰ diacon̄
ierlim: putat̃ cõiuisse samariam.
quidã eum esuriisse. xaccessisse ad fic̃
xeum nõ inuenisset in ea ñ folia:
nisi fructum: aut. ñ qm̃ amplius
erat erat fructus. xstatim aruit.
Ad ñm: insignium synagoge male
dicere. xare facere. pũse. l. in dicitur:
fecit ihc. ñ enim querebat fructus ex
ea: cum ñ dum tempꝰ fructuum
ficuum erat. Qd̃ licet apud matthm
legat̃ sequenti die facti: mare q̃
dicat: alia die cum exiret abetha
ma: esuriit: putamus recapitu
lando dictum ẽ. ayarcꝰ enim nar
rat hoc factum ẽ: ante eiectionẽ
uendentium de templo. qm̃ con
stat die dnica facta. nec ob aliud
nisi hunc ordinẽ matthi sequim̃:
ñ qa ꝓ matthm scplit. sine a matthe
sed a feria dicat factum: recapitu
lando: sine matthꝰ aliq̃ eiectionẽ:
ꝓoccupando: qa de fcõ ñ ẽ qstio:

¶ officiũ.

latin̄.

¶ Alioqn: in uri
ecẽ ficus: xdno ei.